

NHỚ LẠI

Lạ đất trời người như ta trôi nổi
Lại ngày qua ngậm mãi mối u hoài
Lại ngày qua nhớ rừng thiêng tiếng gọi
Sông núi mịt mù nào phải riêng ai

Tôi có mẹ già hôm nay ở lại
Tôi có mồ cha cỏ núi chưa xanh
Những tiếng chim non của thời ấu dại
Cũng như sông như núi biệt sao đành

Tôi có trăm năm giữa những giòng thác mới
Chiều phố xa trở lại giữa hoàng hôn
Người có nghe trong những tàn phai tới
Như ngày qua đêm xuống lại buồn hơn

Như từ lâu đạn bom còn vọng tới
Ru mãi đời xưa lính thú quê hương
Con đi Nhảy Dù, mẹ đừng trông đợi
Ngày Tụy Loan, đêm Đại Lộc đã thường

Người có nghe như ta trăm lần đã
Ngày chênh vênh qua phố lạ mênh mông
Những ai hôm kia xuôi giòng ra biển
Lời quê hương sao quá đổi đoạn trường

Lạ đất trời ta buồn ta uống rượu
Mang nón rùng giã lính thú xa xưa
Này đây Phước Tuy, này đây Bình Giả
Thấy xa xa trong nỗi nhớ quê nhà

Ơi khói mênh mông về trong tiếng hát
Đêm ân cần khơi lại chút niềm riêng
Trên đôi vai ta trắng giờ đã bạc
Em quê nhà còn lệ khóc nhân duyên